

φύση

φύση, η, ουσ. [*<αρχ. φύσις*], η φύση. **1.** τα έμφυτα στοιχεία, ο χαρακτήρας, η ιδιοσυγκρασία, η προσωπικότητα, το φυσικό του ανθρώπου: «απ' ότι ξέρω, δεν ταιριάζει στη φύση του να κατηγορεί τους άλλους». **2.** καταπράσινη έκταση με δέντρα, λουλούδια και τρεχούμενα νερά: «βγήκαμε στη φύση να πάρουμε καθαρό αέρα». **3.** (στη νεοαργκό) χαρακτηρισμός ναρκωτικού που καλλιεργείται, π.χ. χασίσι, μαριχουάνα κ.λπ. σε αντιδιαστολή με τα χημικά: «τι λέει ο δικός σου από ναρκωτικά; -Φύση ή χημεία;»· βλ. και λ. [χημεία](#). (Ακολουθούν 14 φρ.)·

- *δεν είναι στη φύση μου*, είναι αντίθετο με το χαρακτήρα μου, την ιδιοσυγκρασία μου: «δεν είναι στη φύση μου να εκθέτω το φίλο μου || θα μπορούσα να σε καρφώσω στην αστυνομία, αλλά δεν είναι στη φύση μου»·

- *έγινε δεύτερη φύση του*, κυριαρχεί στην ιδιοσυγκρασία του, στην προσωπικότητά του κάτι, που δεν μπορεί να το ξεπεράσει: «απ' τη μέρα που έμαθε να χαρτοπαίζει, η χαρτοπαξία έγινε δεύτερη φύση του»·

- *είναι αδικημένος απ' τη φύση*, γεννήθηκε με κάποια αναπηρία: «ωραίος νέος, αλλά είναι αδικημένος απ' τη φύση, γιατί γεννήθηκε μ' ένα σοβαρό ελάττωμα στο δεξί του πόδι || καλό παιδί, αλλά είναι αδικημένο απ' τη φύση, γιατί είναι πολύ άσχημο»·

- *είναι απ' την ίδια του τη φύση*, βλ. φρ. *είναι από φύση του*·

- *είναι από φύση του ή είναι απ' τη φύση του*, αποτελεί έμφυτο στοιχείο του χαρακτήρα του, της ιδιοσυγκρασίας του, της προσωπικότητάς του, του ψυχοπνευματικού του κόσμου: «είναι από φύση του αισιόδοξος || είναι απ' τη φύση του απαισιόδοξος». Συνών. *είναι από φυσικού του*·

- *είναι δεύτερη φύση του*, είναι κάτι αναπόσπαστο μέρος της ζωής, της ιδιοσυγκρασίας του ή της προσωπικότητάς του: «το να κατηγορεί τους άλλους είναι δεύτερη φύση του || το να βοηθάει τους συναθρώπους του είναι δεύτερη φύση του»· βλ. και φρ. *έγινε δεύτερη φύση του*·

- *είναι εκ φύσεως*, βλ. φρ. *είναι από φύση του*·

- *είναι μέσα στη φύση του*, βλ. φρ. *είναι από φύση του*·

- *είναι παρά φύση ή είναι παρά φύσιν*, με τρόπο που είναι αντίθετος με τους νόμους της φύσης και, κατ' επέκταση, που αντίκειται στους κανόνες της ηθικής: «παρά φύσιν ασέλγεια || παρά φύσιν συνουσία», δηλ. η επιβολή της σεξουαλικής πράξης από πίσω, από τον κώλο·

- *έκτρωμα της φύσεως*, βλ. λ. [έκτρωμα](#)·

- *ο χορός και το γαμήσι είν' της γυναικός η φύση*, βλ. λ. *γαμήσι*·

- *τέρας της φύσεως*, βλ. λ. *τέρας*·

- *το 'χει στη φύση του*, βλ. φρ. *είναι από φύση του*·

- *τον αδίκησε η φύση*, βλ. φρ. *είναι αδικημένος απ' τη φύση*·